

ւատ ազգէն, որք են սուտ քրիստոնեայք, պիղծ Օլախ ազգն, զոր են Մակեդոնեցիք և արիոսեանք, (ըստ կարծեաց գրողին):

1562. Հայոց թվ. ՌԺԱ, Մայիս ամսոյ ԺԳ. Հրամանաւն թագաւորին բարեպաշտ Զիկմոնդի, որ կոչի Աղուստուս, Կամենից քաղաքին իշխանին հրամայեաց գալ առ ինքն արագահաս և փութանակի. վասն զի չարախօսքն նորա մատնել էին թագաւորին. եթէ, ի քում թագաւորական հրամանի ոչ հնազանդի, և ոչ ունի երկիւղ, և զամենայն թշնամիքն զՕլախաց երկրին զիշխանին՝ թողել է որ ել և մուտ են ի Կամենից բերդն. զոր բնաւ այդպիսի ոմանք բերդ ոչ էին մտեալ. և այլ բազում չարախօսութիւն ունէին առ թագաւորն՝ վասն այդ իշխանին. զոր անունն իւր կոչի Վլոտէք Բան Մացէյ. Եւ էին չարախօսքն երկու մեծամեծ իշխանք. մինն Վոյվոտա Բոտուլսքիյ (գաւառի), զոր Բան Սգարոխովսքիյ կոչեն, և միւսն Բան Եազլովէցքիյ: Եւ յորժամ այս չարախօսութիւն եղեւ առ թագաւորն, և ահա թագաւորն հրամայեաց գալ նմա փութանակի առ իւր. և յորժամ ել և գնաց առ թագաւորն, ահա այդ ոմն Եազլովէցքին եկն ի Կամենիցն, և կամեցաւ զնալ առ բերդն, զի նստցի փոխանակ Բան Վլոտքսին իշխանութեան. և արքն որք էին ի մէջ բերդին՝ և նոքա եւս էին մեծարարք, զոր անձնեալ էր նոցա զբերդն այս իշխանն Բան Վլոտքս. ընդդէմ կացին նմա, և ոչ ետուն թոյլ մտանել և նստել իշխանութիւն ի մէջ բերդին. և ապա նկուն եղեւ, և ամօթալից դարձաւ և գնաց: Իսկ այս բարէհոգի իշխանն որ կոչի Վլոտէք Բան Մացէյ, գնաց առ թագաւորն, և զամենայն թշնամեաց իւրոց զբերանն պապանձեցոյց և ամօթ արար զնոսա. և ինքն ի թագաւորէն պատուեցաւ և գովեցաւ, և դարձեալ եկն և նստաւ իւր իշխանութեան վրայ յայտնի և համարձակ, ի պարծանս իւրայնոց և ի յամօթ ներհակաց իւրոց: Այսքան առ այս:

1562. Հայոց թվ. ՌԺԱ. Գնեազ Վիշնովսքիյ ոմն Բուուզ իշխանն՝ մի անկամ զթագաւորն ուրացաւ, և ապստամբ ինչ գործեաց, և փախեաւ ի Թուրքի խոնդիքարն, և դարձեալ եկն. որպէս կայ առաջագոյն գրեալ ի մէջ թղթիս զնորա պատմութիւն. և ոչ ինչ չար արար նմա թագաւորն. այլ մանաւանդ ետ ի նա զամենայն զգաւառն իւր, որչափ ինչ ունէր բերդ և գիւղ: Յետ փոքր մի ժամանակի դարձեալ ապստամբութեամբ գնաց փախստական առ Մոսկովի գնեալն. և ոչինչ բազում ժամանակ եկաց առ նա. և դարձաւ եկն յետ երկուց ամաց իւր գաւառն. և բարեպաշտ թագաւորն Զիկմոնդ ոչ ինչ չար արար նմա: Բայց այս ոչ է հիանալի. զի երկու անկամ խարեաց և ուրացաւ զթագաւորն. վասն զի նոցա ազգին սովորութիւն է ամենայն ուրեք զայս գործել, մինչեւ որ անձամբ զանձն իւրեանց դատապարտեն: Այսքան և առ այս:

1562. Հայոց թվ. ՌԺԱ. Սեպտեմ. ԺԵ. Բարեպաշտ թագաւորն մեր Զիկմոնդ Աղուստուս Մոսկովի վերայ հեծելազօր ղրկեց. և աստուածային օգնակա-